

יחודא לתתא שלמא לעילא שלמא לתתא.
 בגוונא דא יוסף לתתא דהא אחיד בצדיק
 דלעילא, וכד אשתלים לתתא
 אוסיף שלמא בכלהו עלמין ובכל יומין
 עלאין. כתיב הכא ויהי פדברה אל יוסף יום
 יום וכתיב התם (תהלים ס"ח) פרוף יי יום יום
 נעמוס לנו בגין דלא שמע לה לאשת פוטיפר
 יום יום, כדין יומין עלאין בשלמא וברכתא
 בכלהו עלמין.

(א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.
 ואז יחוד למעלה יחוד למטה,
 שלום למעלה שלום למטה.
 כמו זה יוסף למטה, שהרי אחוז
 בצדיק שלמעלה. כשמשתלם
 למטה, מוסיף שלום בכל
 העולמות ובכל הימים
 העליונים. כתוב כאן (שם טל) ויהי
 פדברה אל יוסף יום יום, וכתוב
 שם (תהלים סח) פרוף ה' יום יום
 נעמוס לנו. משום שלא שמע
 לאשת פוטיפר יום יום, אז ימים
 העליונים בשלום וברכות בכל
 העולמות:

(בראשית א) ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע
 השמים תמן תנינן אמר רבי יצחק מאי
 דכתיב (שיר השירים ד') פלך יפה רעיתי ומום אין
 בך.

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
 השמים (בראשית א), שם שנינו,
 אמר רבי יצחק, מה זה שכתוב
 (שיר ד) פלך יפה רעיתי ומום איך
 בך?

תא חזי, כשברא הקדוש ברוך הוא את
 עולמו עשאו מאותו האור הנאצל
 למעלה וברא את השמים מאותו רקיע
 הראשון שהכינו הקדוש ברוך הוא ובראו
 בתחילה ואותו הרקיע הוליד כל שאר
 השמים (נ"א הרקיעים) שנתהוו ממנו.

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך
 הוא את עולמו, עשאו מאותו
 האור הנאצל מלמעלה, וברא
 את השמים מאותו רקיע
 הראשון שהכינו הקדוש ברוך
 הוא ובראו בתחלה, ואותו
 הרקיע הוליד כל שאר הרקיעים
 שנתהוו ממנו.

ואמר רב יהודה אמר רב אלו הוליד
 כל המאורות מאותו האור שמקבל
 למעלה וכשברא הקדוש ברוך הוא אותו
 רקיע נטל הקדוש ברוך הוא את המאורות
 והניחם באותו רקיע הנקרא רקיע השמים,
 ואותו רקיע נתהווה מן השמים דאמר רבי
 יהודה אמר רב הרקיע העליון הוליד את
 השמים אשר תחתיו, והשמים הולידו האי
 רקיע ונקרא רקיע השמים ונטל הקדוש ברוך
 הוא הני מאורות ונתנם בו. הדא הוא דכתיב
 (בראשית א) ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

ואמר רב יהודה אמר רב, אותו
 הרקיע הוליד כל המאורות
 מאותו האור שמקבל מלמעלה,
 וכשברא הקדוש ברוך הוא אותו
 רקיע, נטל הקדוש ברוך הוא את
 המאורות והניחם באותו רקיע
 הנקרא רקיע השמים, ואותו
 רקיע נתהווה מן השמים. שאמר
 רבי יהודה אמר רב, הרקיע
 העליון הוליד את השמים אשר
 תחתיו, והשמים הולידו את
 הרקיע הזה, ונקראו רקיע
 השמים, ונטל הקדוש ברוך הוא
 המאורות הללו ונתנם בו. זהו
 שכתוב (בראשית א) ויתן אתם
 אלהים ברקיע השמים.

אמר רבי יצחק, עשה הקדוש ברוך הוא הגי

אמר רבי יצחק, עשה הקדוש ברוך הוא המאורות הללו והניחם בזה הרקיע להיות ממשלה על

מאורות והניחם ביד (נ"א בנה) הרקיע להיות
ממשלה על הארץ ולהשתמש בהם הבריות
ושניהם נתנו אורם בשוה. אמרה הלבנה
אין נאה להשתמש ולהתנהג בשני כתרים
בשוה. מה עשה הקדוש ברוך הוא המעיט
אותה והיינו הפפרה של שעיר ראש חדש
שנאמר בו (במדבר כ"ח) חטאת ליי.

הארץ ולהשתמש בהם הבריות,
ושניהם נתנו אורם בשוה. אמרה
הלבנה, אין נאה להשתמש
ולהתנהג בשני כתרים בשוה. מה
עשה הקדוש ברוך הוא? המעיט
אותה, והיינו הפפרה של שעיר
ראש חדש שנאמר בו (במדבר כח)
חטאת לה'.

אמר רבי יעקב, בכמה מקומות
שנינו את זה, ולא התישב בלפי
הענין. כשבא רב נחמן, באו
ושאלו אותו. אמר כמשמעו. אמר
רבי יהודה לרבי יעקב, כלום אתה
רוצה לעבר על דברי חבריך?
שתק.

רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא
בא לראות את רבי אלעזר חתנו.
יצאה בתו ולקחה ידיו לנשק
אותם. אמר לה, לכי ומעטי עצמך
מלפני בעלך, שהוא קדוש. שמע
רבי אלעזר ואמר, עכשו ידעתי,
אני נזכר בדבר אחד, שהיא
מרגלית יקרה שנאמר על הלבנה,
כמו ששנינו שהקדוש ברוך הוא
אמר ללבנה לכי ומעטי את עצמך,
שחשבה הלבנה שלא נתן לה
שלטון. אמר לו חמיו, כף אני
שמעתי וכף היה מסדר בלבי,
וכדי שלא לעבר על דעת חברי
שתקתי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (דברים א)
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך.
אמר רבי אלעזר, וכי גאותם של
ישראל בחרב הוא? לא כף! שהרי
החרב נתנה לעשו, שפתיב (בראשית
כ) ועל חרבך תחיה. אלא כף
שמעתי מאבי, שאלו תלמידי
חכמים, שפאשר שומעים דבר
ולא מתישב בלבם, והם עורכים
קרב זה עם זה כאותם עורכי
קרבות בחרב, ורוצים להרג זה

אמר רבי יעקב ובכמה אתר תנינן דא ולא
אתישבא בלבאי עניינא, כד אתא רב
נחמן אתו ושיילוהו, משמען אמר (נ"א
כמשמעו). אמר רבי יהודה לרבי יעקב כלום
אתה רוצה לעבור על דברי חבריך,
אשתיק.

רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא אתא
למחמי לרבי אלעזר חתניה נפקת
ברתיה ושקלת ידוהי לנשקא להון, ואמר
לה לכי ומעטי את עצמך מקמיה בעליך
דאיהו קדישא. שמע רבי אלעזר. אמר, כען
ידענא אנא מדכרנא מלה חד דאיהי מרגלא
יקרא דאתמר על סיהרא כדתנינן דקדשא
בריך הוא אמר לסיהרא לכי ומעטי את
עצמך דחשבה סיהרא דלא אתיהיב
שולטנא לה, אמר ליה חמוהי, אנא כף
שמענא וכף הוה מסודר בלבאי ובגין דלא
אעבר על דעתוהי דחבראי שתקתי.

פתח רבי אלעזר ואמר (דברים ל"ג) אשריך
ישראל מי כמוך עם נושע בני מגן
עזרך ואשר חרב גאותך, אמר רבי אלעזר
וכי גאותן של ישראל בחרב הוא, לאו הכי,
דהא חרב לעשו אתיהיבת דכתיב (בראשית כ"ז)
ועל חרבך תחיה אלא הכי שמענא מאבוי
דאלין תלמידי חכמים דכד שמעין מלה
ולא אתישבא בלבהון ואינון מגיחי קרבא

דין עם דין פאינון מגיחי